

Ermita de Ntra. Sra. del Pilar

Situada sobre una colina a 210 metros sobre el nivel del mar en un enclave privilegiado de amplísimas vistas sobre la confluencia de los ríos Ebro y Matarraña, la Ermita de Ntra. Sra. del Pilar, constituye un hito paisajístico para todo el entorno. Obra del arquitecto D. José Rodríguez Mijares, fue construida en 1954 como un claro exponente de la devoción fayonense a la Virgen del Pilar, siendo cura-párroco D. Jerónimo Ortiz Sistach. Estilísticamente, es una creación de tipo tradicional con el fuerte populismo que caracteriza una buena parte de la arquitectura española de mediados del siglo XX. El conjunto es modesto pero de notable belleza y armonía. La decoración interior con pinturas al “fresco” sobre la Universalidad del Culto Mariano fue realizada en 1955 por las manos maestras de la aragonesa Dña. Mª Pilar Burgues Aznar y del catalán D. Joseph Gumí Cardona.

Se edificó en el lugar conocido por el sobrenombre de “La Garita”, emplazada a su vez sobre una torre de probable origen cartaginés en la que se instaló el “aparato Salamanca” para transmisión de telegrafía óptica, que cumplía el doble objetivo de dar continuidad a la línea integral del Ebro y comunicar esta con la del Matarraña durante la Tercera Guerra Carlista.

Ermita de Nostra Senyora del Pilar

Situada dalt d'un turó a 210 metres sobre el nivell del mar, en un lloc privilegiat d'amplíssimes vistes on conflueixen els rius Ebre i Matarranya, l'ermita de Nostra Senyora del Pilar, constitueix una fita paisajística per a tot l'entorn.

Obra de l'arquitecte D. José Rodríguez Mijares, fou construïda l'any 1954 com una clara mostra de la devoció faionense a la Verge del Pilar, esent capellà-rector D. Jerónimo Ortiz Sistach. Estilísticament, és una creació de tipus tradicional amb el fort populisme que caracteritza una bona part de la arquitectura espanyola de meitat del segle XX. El conjunt és modest però de notable bellesa i harmonia.

La decoració interior amb pintures al "fresc" sobre la Universalitat del "Culto Mariano" fou realitzada l'any 1955 amb les mans mestres de l'aragonesa M^aPilar Burgues Aznar i del català Josep Gumí Cardona.

Es va edificar en el lloc conegut amb el sobrenom de "La Garita", situada damunt d'una torre d'origen probablement cartaginès, en la qual es va instal·lar el "Aparato Salamanca" utilitzat per aconseguir la transmissió de la telegrafia òptica, que complia el doble objectiu de donar continuïtat a la línia integral de l'Ebre i comunicar aquesta amb la del Matarranya durant la Tercera Guerra Carlista.

